

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201697
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720201697.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: MTS Zvolen, s.r.o., so sídlom Jedľová 8520/10, 960 01 Zvolen, IČO: 46 089 195, zast. Ulianko & partners, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 37, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517 proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o vydanie hnutelnej veci, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17Cb/5/2020 - 208 zo dňa 8. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku II. mení tak, že žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému nepriznáva.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi stroj - šmykom riadený nakladač Y., typ G. XXX-X, sériové číslo XA.XXXXX, D. Y rok výroby XXXX, v mieste úschovy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu.“

2. Žalobca sa svojou žalobou došlou na súd dňa 17.04.2020 domáhal vydania hnutelnej veci stroj šmykom riadený nakladač Y. G. XXX-X, sériové číslo XXH.XXXXX, D.: Y rok výroby XXXX v mieste úschovy, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 3. 5. 2011 kúpil žalobca (podnikajúci v tom čase pod obchodným menom GETASTAV, s.r.o.) od spoločnosti BAUTRANS, s.r.o. uvedený nakladač za celkovú sumu 19 800,- Eur. Za dodanie nakladača bola žalobcovi vystavená faktúra č. XXXXXXXX s tým, že žalobca za tento nakladač zaplatil kúpnu cenu v dvoch splátkach a to v sume 18 000 a následne 1 800,- Eur. Nakladač bol žalobcovi odovzdaný po úhrade prvej splátky kúpnej ceny vo výške 18 000, Eur, pričom zvyšok kúpnej ceny 1 800,- Eur bolo uhradených po vykonaní skúšky funkčnosti nakladača. Dňa 7. 4. 2014 vydalo OR PZ v Banskej Bystrici, OKP v trestnej veci prečinu podvodu, spáchaného v spolupáchateľstve, zo spáchania ktorého bol obvinený V. Z., nar. XX. XX. XXXX vec Q.: B.-XXX/B.-XXXX, uznesenie, na základe ktorého uložil konajúci orgán do úschovy ústredného skladu MV SR G. U., pracovisko F. vec - stroj Y., typ G. XXX-X, sériové číslo XXR.XXXXX, D.: Y rok výroby XXXX. Konajúce ORPZ zároveň poučilo osobu, ktorá si na vydanie nakladača robila nárok, aby si uplatnila na príslušnom súde nárok v občiansko-súdnom konaní. Nakladač bol vydaný osobou J. I., v ktorého držbe sa v čase vydania uznesenia nakladač nachádzal. Ďalej z uznesenia OR PZ Banská Bystrica, OKP zo dňa 27. 5. 2014, Q.: B.-XXX/B./XXXX vyplýva, že trestné stíhanie obvineného V. Z. sa prerušilo, lebo nebolo možné pre neprítomnosť svedka vec náležite objasniť. V Občiansko-súdnom konaní si uplatnil nárok na vec pán V. I., nar. X.. X.XXXX a to podaním určovacej žaloby o určenie vlastníckeho práva k veci. Uvedené sporové konanie sa viedlo na Okresnom súde

Zvolen 10C 150/2014. Konajúci súd vydal vo veci dňa 13. 9. 2017 rozsudok 10C 150/2014-357, ktorým žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Voči uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie s tým, že Krajský súd Banská Bystrica ako odvolací súd rozsudkom 14Co 429/2017-387 zo dňa 23. 10. 2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen.

3. Vo veci samej právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich vlastníctvo, najmä s poukazom na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka ohľadne ochrany vlastníka proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

4. Okresný súd rozsudok vo veci samej o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi zadržovaných vecí skutkovo rozhodol s poukazom na to, že žalobca do konaní produkoval listinné dôkazy, ktorými preukazoval svoje vlastnícke právo, a to najmä faktúru č. XXXXXXXX na 19 800,- Eur, na základe ktorej zaplatil kúpnu cenu za šmykom riadený nakladač. Hoci na základe výzvy policajného orgánu bola na okresnom súde podaná žaloba V. I., pričom konanie sa viedlo pod sp. zn. 10C/150/2014, v tomto konaní žalobca úspešný nebol. Žaloba bola právoplatne zamietnutá. Iná žaloba ohľadom určovacieho práva k predmetu žaloby podaná nebola. Na základe týchto dôkazov mal súd za preukázané, že vlastnícke právo k predmetnému stroju bolo náležite preukázané, a to aj s poukazom na ust. § 446

Obchodného zákonníka. Sporná zostala aj otázka, či žalovaný vykonal zásah do vlastníckeho práva žalobcu, a či mu zadržuje vec. Okresný súd považoval za nesporné, že žalovaný vydal rozhodnutie o uloženie veci do úschovy, a to dňa 07. 4. 2014, Q.: B.-XXX/B.XXXX. Súd ďalej poukázal na tú skutočnosť, že na základe ďalšieho uznesenia ORPZ Banská Bystrica OKP zo dňa 27. 5. 2014 pod Q.: B.-XXX/B.XXX bolo trestné stíhanie obvineného V. Z. prerušené pre neprítomnosť svedka. Totiž nebolo možné vec náležite objasniť ale ani toto rozhodnutie doposiaľ nebolo zrušené. Je teda nesporné, že trestné stíhanie obvineného V. Z. je prerušené už 7 rokov s tým, že žalovaný nepreukázal, že by vec, ktorú mal v úschove ďalej potreboval pre potreby trestného konania a to ani netvrdil. Fakticky si vlastnícke právo na vec po uznesení o uložení veci do úschovy uplatnil okrem žalobcu len pán V. I., ktorého žaloba však bola právoplatne zamietnutá. Vzhľadom na žalobcom produkované dôkazy, ktorými preukázal svoje vlastnícke právo k stroju s tým, že ďalej už nemôže zotrvať na stanovisku, že naďalej pretrvávajú pochybnosti o práve žalobcu na vec a trestné konanie je 7 rokov prerušené, pričom žalovaný nepreukázal, že uvedený stroj je naďalej nevyhnutný pre potreby trestného konania mal súd za to, že žalovaný zadržuje uvedený stroj neoprávnene.

5. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. CSP v znení neskorších predpisov) a priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému vzhľadom na jeho procesný úspech.

6. Proti rozsudku okresného súdu vo výroku II., ktorým prvoinštančný súd zaviazal žalovaného nahradit' žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že predmetný stroj bol uznesením odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru v Banskej Bystrici Q.: B.-XXX/B.-XXX zo dňa 07.04.2014 uložený do úschovy Ústredného skladu Ministerstva vnútra SR G., pracovisko F.. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 97 Trestného poriadku ohľadne vydávania zadržanej veci. Žalovaný netvrdil, že stroj je naďalej potrebný pre trestné konanie, ale predmetný stroj nevydal, nakoľko vznikli dôvodné pochybnosti o práve na vec, ktorú v trestnom konaní nemôže odstraňovať orgán činný v trestnom konaní. O sporovom práve na vec rozhoduje výlučne súd v civilnom konaní, pričom úlohou orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. V takomto prípade sa vec ponechá aj naďalej v úschove a osoby, ktoré si na ňu robia nárok sa upozornia, aby si ho uplatnili v civilnom procese. Postup ORPZ v Banskej Bystrici preto nemožno označiť ako neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu, resp. ako zadržovanie vecí v rozpore s platným právom. Zároveň žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že právo na stroj nebolo nepochybné, pričom prvoinštančný súd posúdil otázku vlastníckeho práva k stroju v tejto právnej veci ako otázku prejudiciálnu. Žalovaný nemal v tomto smere žiadny dôvod vyvracať žalobcove tvrdenia, prípadne predkladať dôkazy preukazujúce skutočnosť, že žalobca nie je vlastníkom stroja. Žalovaný nemal akýkoľvek právny záujem na určení vlastníckeho práva ku stroju. V otázke určení vlastníckeho práva ku stroju v tomto konaní neexistoval spor.

7. Žalovaný v tomto konaní úspešný byť nemohol, nakoľko § 97 ods. 1 Trestného poriadku bránil svojvoľnému vydaniu stroja a žalovaný zároveň nemal žiadny právny záujem na určovaní práva k stroju, ani za každých okolností vydaniu stroja brániť. V tejto súvislosti poukázal aj na obdobné rozhodnutia okresných, či krajských súdov Slovenskej republiky.

8. Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov žalovaný nemohol svojim konaním ovplyvniť skutočnosť, či žalobcovi bude alebo nebude vydané predmetné zaistené vozidlo. Aj s poukazom na ust. § 257 CSP navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvoinštančnému

súdu na nové rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd výrok II. rozsudku zmenil a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobca riadne nadobudol vlastnícke právo k veci - šmykom riadenému nakladaču Y. G. XXX-X, od predávajúce BAUTRANS, s. r. o. V sporovom konaní vedenom o určenie vlastníctva sp. zn. 10C/150/2014 bol vyčerpaný okruh osôb pre konanie o určenie vlastníckeho práva, pričom jediná osoba odlišná od žalobcu, ktorá tvrdila, že je vlastníkom veci bol slovinský občan I. V., ktorý však svoje vlastnícke právo k veci nepreukázal. Vlastnícke právo žalobcu k veci nebolo tak nikdy účinne spochybnené. Napriek tomu orgán OČTK požadoval od žalobcu predloženie rozhodnutia súdu, ktorým súd určí, že žalobca je vlastníkom veci. Žalobca nemal inú možnosť ako podať žalobu o vydanie veci na príslušnom súde, s čím mu vznikli aj trovy konania, hoci bolo zrejmé, že je daný dôvod na vydanie veci zo strany OČTK už po právoplatnom skončení konania vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/150/2014. Na základe uvedené preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 383 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP.

11. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Okresný súd ako súd prvej inštancie v súlade so žalobným návrhom žaloby uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi hnutelnú vec, a to stroj - šmykom riadený nakladač Y. XXX-X v mieste úschovy do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie len vo výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

13. Vzhľadom na viazanosť rozsahu odvolania, predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd sa nezaoberal rozhodnutím o veci samej.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

17. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov. Neúspešnej strane potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania strane v spore úspešnej. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu), a výroku ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom.

18. Výnimočne však súd úspešnej strane nemusí priznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, tak ako to predpokladá ustanovenie § 257 CSP.

19. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

20. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Výnimočnými okolnosťami sú okolnosti, ktoré nie sú bežné, ale vznikli ako osobitosť v danom konaní, či samotnom procese. Pri osobitnej povahe a okolnostiach sporu preto možno prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa v danom konaní.

21. V odvolaní žalovaný odkazoval na použitie § 257 CSP, pričom za dôvody, ktoré by nemala byť žalobcovi priznaná náhrada trov konania považoval osobitné dôvody samotného konania, nejednoznačnosť vlastníctva daného stroja, postavenie orgánov činných v trestnom konaní, ako aj celkovú problematiku a skutkové okolnosti veci.

22. Už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.08.2020 žalovaný uviedol, že ak sa súd nestotožní s tvrdením žalovaného a uloží mu povinnosť vydať zaistenú vec žiadal, aby o trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s § 257 CSP a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalovaný v danom nemôže svojim konaním ovplyvniť skutočnosť, či žalobcovi bude alebo nebude vydaný predmetný stroj, nakoľko jeho vydanie je podmienené príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a rozhodnutím súdu v civilnom procese. Súd prvej inštancie sa však uplatňovaním § 257 CSP vôbec nezaoberal.

23. Dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade spočívajú v okolnostiach na strane žalovaného, v povahe a okolnostiach daného sporu, vzniknutej procesnej situácii a okolnostiach týkajúcich sa vedenia a výsledku iného súdneho konania priamo vplývajúceho na predmetné konanie.

24. Dňa 07.04.2014 vydalo ORPZ v Banskej Bystrici, OKP v trestnej veci prečinu podvodu, spáchaného v spolupáchateľstve, zo spáchania ktorého bol obvinený V. Z., nar. XX.XX.XXXX vec Q.: B.-XXX/B.-XXXX, uznesenie, na základe ktorého uložil konajúci orgán do úschovy ústredného skladu MV SR G. U., pracovisko F. vec - stroj Y., typ G. XXX-X, sériové číslo XXH.XXXXX, D.: Y rok výroby XXXX. Konajúce ORPZ zároveň poučilo osobu, ktorá si na vydanie nakladača robila nárok, aby si uplatnila na príslušnom súde nárok v občiansko-súdnom konaní. Nakladač bol vydaný osobou J. I., v ktorého držbe sa v čase vydania uznesenia nakladač nachádzal. Z uznesenia ORPZ Banská Bystrica OKP zo dňa 27.05.2014, Q.: B.-XXX/B.XXXX vyplýva, že trestné stíhanie obvineného V. Z. sa prerušilo, lebo nebolo možné pre neprítomnosť svedka vec náležite objasniť. V občianskom súdnom konaní si uplatnil nárok na vec pán V. I., nar. XX.XX.XXXX, a to podaním určovacej žaloby o určenie vlastníckeho práva k veci. Uvedené sporové konanie sa viedlo na Okresnom súde Zvolen 10C 150/2014. Konajúci súd vydal vo veci dňa 13.09.2017 rozsudok 10C 150/2014-357, ktorým žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Voči uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie s tým, že Krajský súd Banská Bystrica ako odvolací súd rozsudkom 14Co 429/2017-387 zo dňa 23.10.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen. Vzhľadom k právoplatnému skončeniu uvedeného sporového konania požiadal žalobca ORPZ Banská Bystrica o vrátenie predmetného nakladača. Napriek tejto žiadosti nakladač žalobcovi vrátený nebol.

25. Ani z rozsudku okresného súdu Zvolen č.k. 10C/150/2014-357 zo dňa 13.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/429/2017-387 zo dňa 23.10.2018 jednoznačne nevyplýva, komu patrilo vlastnícke právo k spornej hnuťelnej veci, stroju - šmykom riadenému nakladaču Y. typ G. XXX-X. F. V. I. bola zamietnutá len z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že mu svedčí hmotné právo, ktorého určenia sa v konaní žalobou domáhal.

26. Pozornosti odvolacieho súdu neušla ani tá skutočnosť, že do zápisnice o výsluchu svedka Q. zo dňa 13.03.2014 o výsluchu J. I. vyplynulo priamo z jeho výpovede, že spornú hnuťelnú vec stroj Y. typ XXX-X, tento nakladač, kúpila spoločnosť K., G. V.: XX XXX XXX od pána S., teda jeho spoločnosti BAUTRANS, s. r. o, riadne na základe faktúry, pričom po zakúpení stroj bol riadne využívaný v podnikateľskej činnosti GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 451. Zároveň uvedený svedok uviedol, že niekedy v januári 2012 prestal byť konateľom a spoločníkom spoločnosti GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 451 a s I. G. sa dohodli na rozdelení majetku firmy, a teda sa dohodli, že stroj Y. typ XXX-X rok výroby XXXX sa stane majetkom firmy GETASTAV, s. r. o., IČO: 46 089 195, pričom sa dohodli, že uvedený stroj mu riadne odpredá na základe faktúry, ktorú spoločnosť svedka mu uhradí, obchod sa však nerealizoval. Uviedol tiež, že stroj používa jeho spoločnosť, ale je majetkom spoločnosti MTS Zvolen, s. r. o. - teda bývalý GETASTAV, s. r. o., IČO: 46 089 195.

27. Z výpisov obchodného registra však vyplýva, že žalobca s obchodným menom MTS Zvolen, s. r. o. funguje od 11.02.2012, avšak od 17.03.2011 do 10.02.2012 fungoval pod obchodným menom GETASTAV, s. r. o. s IČO: 46 089 195. Svedok J. I. bol však konateľom spoločnosti GETASTAV, s. r. o. (uvedený názov od 23.03.2012) s IČO: 43 880 541. Nesedí preto jeho výpoveď, že nakladač kúpila spoločnosť GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 451, a to s vyjadrením v žalobe o vydanie veci, keď vydania sa veci domáhala spoločnosť MTS Zvolen, s. r. o. (predtým s obchodným menom GETASTAV, s. r. o. s IČO: 46 089 195). Nesedí tak ani jeho výpoveď, že niekedy v januári 2012 prestal byť konateľom a spoločníkom v spoločnosti GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 451 (pretože prestal byť spoločníkom a konateľom spoločnosti GETASTAV, s. r. o., s obchodným menom od 17.03.2011 do 10.02.2012 s IČO: 46 089 195).

28. Aj pre uvedené nezrovnalosti v trestnom konaní a vo výpovedi svedka J. I., nebolo nepochybné, kto má právo na vydanie hnuťelnej veci, či žalobca MTS Zvolen, s. r. o. (predtým s obchodným menom GETASTAV, s. r. o., IČO: 46 089 195) alebo spoločnosť GETASTAV, s. r. o., IČO: 53 880 541. Až na základe rozhodnutia súdu vo veci samej bolo žalovanému zrejmé, komu je povinný vydať zadržávanú hnuťelnú vec - nakladač Y. XXX-X.

29. Žalovaný sa tak nepričinil o vznik a vedenie predmetného konania. Žiadosti o vydanie veci nevyhoveli z dôvodu sporného vlastníctva zaisteného stroja, pričom samotné vlastníctvo k danému stroju nebolo

vyriešené v osobitnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/150/2014 a vzhľadom na nejednoznačné až zmätočné vyjadrenie svedka v trestnom konaní J. I. ohľadne vlastníctva k zadržavanej veci vo vzťahu k spoločnostiam GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 541, resp. GETASTAV, s. r. o., (ďalej podnikajúcim pod obchodným menom MTS Zvolen, s. r. o. - žalobca) IČO: 46 089 195 správne nevydal vec a povinnosť vydať vec mu vznikla až na základe súdneho rozhodnutia. Je potrebné prihliadnuť na to, že žalovaný, resp. príslušné orgány sú povinné postupovať v súlade s osobitnou zákonnou úpravou a vec sú oprávnené vydať po vyriešení otázky jej vlastníctva.

30. S ohľadom na uvedenú povahu a okolnosti sporu odzrkadľujúce sa v dôvodoch hodných osobitného zreteľa, ako aj výnimočné okolnosti ohľadne nejednoznačnosti vlastníctva zadržavanej hnutelnej veci, a to aj vo vzťahu k spoločnostiam GETASTAV, s. r. o., IČO: 43 880 541 a MTS Zvolen, s. r. o. (pod obchodným menom GETASTAV s. r. o. od 17.03.2011 do 10. 02. 2012) IČO: 46 089 195 nie je možné uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Uvedené skutočnosti zakladajú relevantné dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré výnimočne je potrebné prihliadnuť pre nepriznanie náhrady trov konania v spore vo veci samej úspešnému žalobcovi. Priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému rozsudkom okresného súdu je potrebné vyhodnotiť ako neprimerané, v rozpore so záujmom na spravodlivom usporiadaní vzťahov medzi stranami sporu a nereflektujúce na námietku žalovaného ohľadne zváženía použitia ust. § 257 CSP. Nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi nespôsobí ani vážny zásad do jeho majetkovej sféry.

31. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci). Keďže však v odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva. Prihliadol pritom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018 uverejnené pod R72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018.

33. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.